

ชื่อเรื่อง	แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กรณีศึกษา บ่อน้ำร้อน-สวนสาธารณะรักษะวาริน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ฉันท์ชนก ไชยสมบูรณ์
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธินันทน์ พรมสุวรรณ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและ การท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2552
คำสำคัญ	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จังหวัดระนอง

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายในการศึกษาวิจัย เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กรณีศึกษาบ่อน้ำร้อน-รักษะวาริน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ประชากรที่ใช้ในการสำรวจ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ในเดือนตุลาคมถึงเดือน พฤศจิกายน 2551 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามโดยวิธีการเก็บข้อมูลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling : SRS) และวิเคราะห์ข้อมูล โดยหา ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติที่ใช้ คือ การทดสอบที่ (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Sheffe) การทดสอบหาความสัมพันธ์แบบไฮค์แคร์ (Chi-Square) และการทดสอบเพียร์สัน (Pearson Correlation)

ผลการศึกษา พบว่า 1. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพบริษัทฯ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000-20,000 บาท 2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบร่วมกัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาแล้ว เหตุผลในการเดินทางมาท่องเที่ยว คือ เพื่อสุขภาพ มาท่องเที่ยวในวันหยุด/สุดสัปดาห์ มีความคาดหวังในการมาท่องเที่ยว คือ ทำให้สุขภาพดีขึ้น มีภูมิลำเนาเดิม คือ ภาคใต้ ได้รับข้อมูลจากการบอกต่อจากบุคคลอื่น/เพื่อน ซึ่งตนเองเป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว มีผู้ร่วมเดินทางประมาณ 2-5 คน โดยพาหนะส่วนตัว และจะกลับมาท่องเที่ยวที่นี่อีกในครั้งต่อไป 3. ผลการศึกษาแจ้งว่า ใจที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ พบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านภาษาไทย/จิตวิทยา และมีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านบันเทิงและสิ่งเพลิดเพลิน ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม ตามลำดับ 4. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของแรงจูงใจด้านภาษา/จิตวิทยา ด้านวัฒนธรรม ด้านสังคมและสิ่งบันเทิง/สิ่งเพลิดเพลิน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจถึงขั้นบธรรมเนียมประเพณีกับเพื่อเรียนรู้เรื่องชีวิตและวัฒนธรรม ทั้งถ้ามีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันมากที่สุดที่ระดับ 71.40% และความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการไปเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนา กับความต้องการได้รับความบันเทิง สนุกสนานระหว่างการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันน้อยที่สุดที่ระดับ -6.40%